

66

Οι περικοπές αποφασίζονται ερήμην και οικοδομούν ένα κράτος με σχεδόν ανύπαρκτη Πρόνοια

99

Στον ΛΑΜΠΡΟ ΚΑΛΑΡΡΥΤΗ
lkalarytis@gmail.com

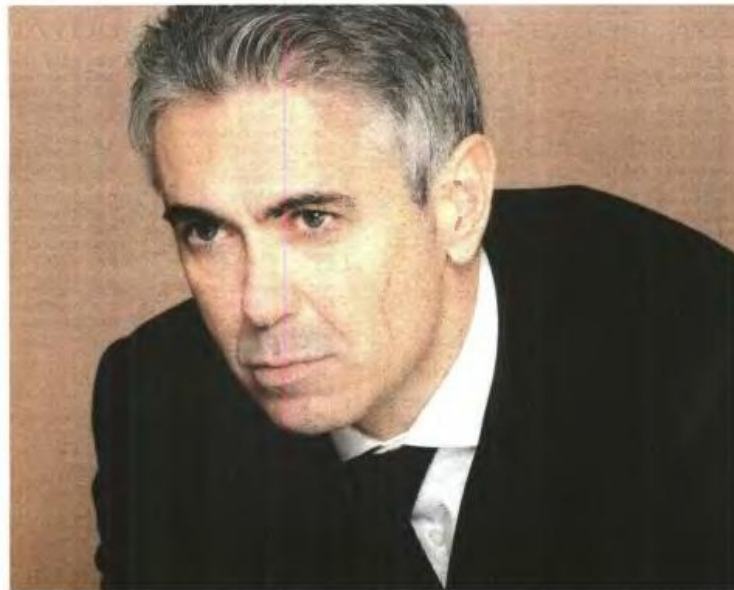
Σκληρή κριτική στην κυβέρνηση για την πολιτική της στον χώρο του φαρμάκου και εν γένει στον τομέα της Υγείας ασκεί ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ, Κωνσταντίνος Φρούζης, μιλώντας στα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ». Προειδοποιεί για βαριές επιπτώσεις στους ασφαλισμένους από τις νέες περικοπές στη φαρμακευτική δαπάνη και διαβλέπει κίνδυνο περαιτέρω περιθωριοποίησης μεγάλου μέρους του ελληνικού πληθυσμού. Παράλληλα, καταλογίζει στους κυβερνητικούς υπεύθυνους ότι, ενώ αδυνατούν να καθέξουν αποτελεσματικά πολιτική στον χώρο του φαρμάκου και της Υγείας, συνεχίζουν να ακούσουν τις προτάσεις του κλάδου.

Τι επιπτώσεις θα έχουν οι νέες περικοπές στη φαρμακευτική δαπάνη;

Δημιουργείται ένας ασφυκτικός κλοιός μέτρων, που αφήνει ελάχιστα περιθώρια «αναπνοών» στο σύστημα περίθαλψης των Ελλήνων, αλλά και στην αλυσίδα φαρμάκου, φέρνοντας όλους μας - ασθενείς και φορείς Υγείας - μπροστά σε ένα αδιέξοδο. Οι αποφάσεις αυτές δεν επιτρέπουν κανέναν προγραμματισμό για το αύριο στην Ελλάδα. Δεν είναι υπερβολή να πω ότι τα τελευταία μέτρα αποφασίζονται ερήμην, όχι μόνο ημών, αλλά ακόμα και της τριόγκας, και βέβαια δεν έχουν καμία σχέση με τα όσα ισχύουν σε ευνομούμενα κράτη. Οικοδομούν ένα κράτος με σχεδόν ανύπαρκτη Πρόνοια. Προωθούν την περαιτέρω φτωχοποίηση των οικονομικά αδύναμων στρωμάτων, αλλά και της ελληνικής κοινωνίας στο σύνολό της και καταδικάζουν την επιχειρηματικότητα.

Θα μετακυλιστεί κόστος στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της Υγείας;

Από τον «κατακρεουργημένο» προϋπολογισμό για φάρμακα, που αλόγιστα προσδιορίστηκε στα 2 δισ. ευρώ, η ελληνική Πολιτεία επιχειρεί - κανείς δεν ξέρει πώς - να καλύψει το σύνολο των Ελλήνων πολιτών. Ζητώντας επί της ουσίας από τη φαρμακοβιομηχανία να εσφορίσει πάνω από 500 εκατ. ευρώ! Διότι, πραγματικά, με βάση τις εκτιμήσεις για το φετινό clawback, αλλά και το επαναπροσδιοριζόμενο rebate, που προκύπτει από τα φάρμακα για την κάλυψη των ανασφάλιστων συμπολιτών μας, η οπίαση του κράτους προς εμάς φτάνει σε αυτό το δυσθε-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ

“Είναι αδιέξοδα τα νέα μέτρα για την Υγεία”

Ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ μιλάει στα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ»

ώρτο επίπεδο. Και μάλιστα σε περίοδο κρίσης, με τις επιχειρήσεις του κλάδου να κλείνουν η μία μετά την άλλη.

Λέτε ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν...

Υποθετώντας την «αγαπημένη» μαθηματική γλώσσα των ιδιωνόντων, αναρωτιέμαι για το εξής: Με ποια λογικά ένας ήδη ανεπαρκής προϋπολογισμός 2 δισ. ευρώ, που δεν μπορεί να καλύψει 7 εκατομμύρια πολίτες, θα μπορούσε να καλύψει τα επιπλέον σχεδόν 2 εκατομμύρια - και παραπάνω - των ανασφάλιστων συμπολιτών μας; Ποια οικογένεια, όταν αυξάνονται τα μέλη που κάνουν τη δουλειά τους, άρα θα πρέπει να συστηθούν από τους υπόλοιπους, δεν αντιμετωπίζει την απειλή να πενάσει στο σύνολό της ή κάποια μέλη της να εξοβελιστούν στο περιθώριο;

Και την ίδια ώρα ανακοινώνονται νέα μέτρα, δόθεν ως κίνητρο, αλλά στην ουσία πρόκειται για εκβιασμό προς την ιατρική κοινότητα, αλλά και τους ίδιους τους ασθενείς, ώστε να συνταγογραφούνται με το ζόρι γενόσημα μέσω ενός πολιτικού συστήματος και με την επιβολή πλα-

φόνη! Χωρίς η Πολιτεία να λαμβάνει υπόψη τη μέχρι σήμερα αποτυχία της στην επιβολή πλεονόσμων προς τους γιατρούς, προσπάθειά να υπερβυθώσει την αγορά, να επιβάλει μερίδια αγοράς σοβιετικού τύπου και να ποσοτικοποιήσει το ανύπαρκο αποτέλεσμα και να το χρησιμοποιήσει ως επιχειρήματα υπέρ της «στρατηγικής» της. Αυτά δεν λέγονται διαρθρωτικές αλλαγές, άσε που θα μας λιοθροει η Ευρώπη.

Δεν υπήρχε πάντως θέμα με τις φαρμακευτικές δαπάνες, δεν γίν-

66

Ος ιδιωτικός τομέας που ξέρουμε να κάνουμε τη δουλειά μας, δείχνουμε τρόπους για σωστό management, αλλά φωνή βούντος...

99

66

Προωθούν την περαιτέρω φτωχοποίηση των οικονομικά αδύναμων στρωμάτων και καταδικάζουν την επιχειρηματικότητα

99

της και απόλυτα αναποτελεσματική στην αξιοποίηση ευκαιριών για επενδύσεις και υψηλό επιπέδου απασχόληση. Δεν πιστεύω ότι το όνειρο όλων των Ελλήνων είναι να γίνουν γκαρσόνια σε τουρίστες, όπως φαίνεται να ονειρεύονται ορισμένοι ως μοντέλο ανάπτυξης.

Τη λειτουργία του ΕΟΦΥΥ πώς την αξιολογείτε;

Δημιούργησαν έναν ΕΟΦΥΥ που ο προϋπολογισμός του είναι διάτρητος. Μας παρουσιάζει ένα ομορφωμένο «εξέλλοφυλλο» με νούμερα που τις διαφορές ανάμεσα στα έτη 2013 και 2014 τα υποχρημά Οικονομικών και Υγείας τις ονομάζουν με κομπασμό εξοικονόμηση, όταν επί της ουσίας είναι ένα τραγικό έλλειμμα, με συνεχή υποχρηματοδότηση. Πότε θα βρεθεί κάποιος να βάλει τα δεδομένα κάτω, να παραμετροποιήσει τις ανάγκες και να προσδιορίσει έναν ουσιαστικό ισοσκελισμό αναγκών και κονδυλίων για την κάλυψη των ελλειμμάτων, που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί έστω ένα μέρος των επιπλέον 2,5 δισ. που το μνημόνιο προβλέπει για την Υγεία;

Προτάσεις για καλύτερη διαχείριση, πιο αποτελεσματικό management έχετε κάνει προς την κυβέρνηση;

Κύριε Καλαρρύτη, οι ερωτήσεις σας δυστυχώς απαντώνται με ερωτήματα. Έχουμε τρία και πλέον χρόνια που -ως ιδιωτικός τομέας που ξέρουμε να κάνουμε τη δουλειά μας και που το έχουμε αποδείξει σε διεθνή κλίμακα- δείχνουμε τρόπους για σωστό management. Όμως φωνή βούντος...

Ο βασικός κρατικός φορέας φαρμάκου, ο ΕΟΦ, ένας υγιής οικονομικά οργανισμός, με πολλές ευθύνες και αρμοδιότητες, που μπορεί με μια στελεχιακή ενδυνάμωση να κάνει πολύτιμο έργο και να αναδειχθεί πανευρωπαϊκά την αξία του ελληνικού φαρμάκου, παραμένει για τα σημερινά δεδομένα μια σκυλωμένη δομή.

Η Πολιτεία δείχνει σημάδια αλλοτρίωσης σε έννοιες όπως η «σωστή διαχείριση» και ο «προγραμματισμός». Αρνείται να μας ακούσει -εμάς, τους επαγγελματίες- σχετικά με τη χάρση στρατηγικής. Δυστυχώς, εκδηλώνει μια συμπεριφορά αυταρξίας και «εφοβισμού». Καλώ για ακόμα μία φορά τους ιδιωνόντες να χαράξουμε μαζί στρατηγική για την τριετία που έρχεται, '15-'16-'17, αλλά και να διασκεύασουμε με σύνεση το κλείσιμο του 2014, ώστε να αποφευθεί πανικός, ειδικά πριν από τις επερχόμενες προεδρικές εκλογές.

νόταν «νάρτι» με τις προμήθειες και τις συνταγογραφήσεις;

Καλή η «καραμέλα» για «νάρτι» στις δαπάνες κατά τη δεκαετία του 2000, αλλά να υπενθυμίσω ότι εκείνη τη δεκαετία το ψάρι βρωμούσε από το κεφάλι, λόγω των μη σωστών διαχειριστικών ελέγχων σε όλες τις συμπράξεις του Δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα. Η ασυδοσία ήταν καθιερωμένη νοοτροπία, αλλά υποτίθεται ότι μόνο ερείς ήμασταν οι αμαρτωλοί. Τελικά, είμαστε ο μόνος κλάδος του ιδιωτικού τομέα που με εκβιασμούς πλήρωσε το εθνικό PSI...

Με τις επενδύσεις από επιχειρήσεις του κλάδου, ως συμβολή στην ανάπτυξη, τι γίνεται;

Να σας πω και για το θέμα της ανάπτυξης. Έχουμε ιδρύσει να επισημαίνουμε ότι η φαρμακοβιομηχανία, ελληνική και πολυεθνική, διαθέτει μέσω της ορθής διαχείρισής της πόρους για επενδύσεις. Σε παραγωγικές δομές, R&D και κλινική έρευνα. Η Πολιτεία όμως, ακόμη και σε αυτή την κρίσιμη καμπή, δεν τα θέλει τα κεφάλαιά μας. Είναι κοινόφθαλμο η κυβερνητική λογική, στενά λογιστική η προσέγγιση